

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ «ΒΟΥΝΟ» ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ... ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ!

Του
Ιγνατίου Καίτεζιδου

Μέχρι σήμερα, χάρη στο μάθημα της Γεωγραφίας, όλοι γνωρίζαμε πως το μεγαλύτερο βουνό της Ελλάδας είναι το βουνό των 12 θεών, ο **Ολύμπος**. Ηρθε όμως η μέρα που η γνώση ανατρέπεται και θα πρέπει τα **συγγράμματα** της Γεωγραφίας να αλλάξουν, αφού χάρη στη σύγχρονη ελληνική δημοκρατία, και όχι σε μια γεωφυσική αλλαγή, το μεγαλύτερο πλέον βουνό της χώρας είναι τα... **σκουπίδια**. Και αν στην κορυφή του προηγούμενου βουνού κάθονταν ο **νεφελιγερέτης Δίας**, στην κορυφή του νέου βουνού κάθετα ο **κακός συνδικαλισμός**. Μαζί βεβαίως με γάτες, τρωκτικά και εκατομμύρια μικρόβια, που απειλούν τη δημόσια υγεία.

Η ιστορία των **κινητοποιήσεων** αυτής της μορφής έχει στην Ελλάδα παρελθόν. Οποιος έχει τη δύναμη να «**εκβιάσει**» τη **δημοκρατία** το κάνει χωρίς καμία απολύτως ενοχή. Γιατί, πολύ απλά, εδώ και δεκαετίες υπάρχει **απόλυτη σύγχυση** ανάμεσα στο δικαίωμα και το ατομικό συμφέρον. Οι **θιγόμενοι της ΔΕΗ** κατέβαζαν τους διακόπτες, οι **θιγόμενοι λιμενεργάτες έκλειναν τα λιμάνια**,

οι **θιγόμενοι εργάτες καθαριότητας** μετατρέπουν την πόλη σε έναν **απέραντο σκουπιδότοπο**. Και η **έρμη δημοκρατία**, που υποτίθεται πως προστατεύει τα δικαιώματα όλων (των υπόλοιπων), **κοιτά άπραγη και δειλή**, άβουλη και μοιραία, δηλώνοντας την αδυναμία της να δώσει λύσεις.

Δεν έχει νόημα να μπει κάποιος **στη συζήτηση** περί δικαίου και μη των αιτημάτων των **απεργών**. Είναι μια **κλασική πλάνη** που παγιδεύει τη σκέψη. Γιατί πολύ απλά κανένα αίτημα, όσο δίκαιο και αν είναι, δεν

μπορεί να δικαιολογήσει την πράξη αυτή κατά της κοινωνίας. Και όσοι σπεύσουν να πουν πως η άποψη αυτή **καταργεί το δικαίωμα της απεργίας** είναι χρήσιμο να θυμούνται πως ακόμη και τα δικαιώματα ασκούνται με όρους και προϋποθέσεις, και όχι άκριτα και εκβιαστικά. Αν τίθεται ζήτημα **μόνιμων προσλήψεων** στον τομέα της καθαριότητας, που κατά την εκτίμησή

μου είναι αναγκαίες, αυτό πρέπει να γίνει **συντεταγμένα, με διάλογο, με νομοθετικές προτοβουλίες** και κυρίως με **καθαρές πόλεις**. Οι απεργοί κάνουν ένα πολύ

ουσιαστικό λάθος: Βάζουν την κοινωνία απέναντι. Οι εικόνες των πεζοδρομίων που έχουν καλυφθεί από βουνά σκουπιδιών και πολιτών που περπατούν **με μάσκες λόγω της δυσωδίας** είναι πολύ ισχυρότερες από αυτό που διεκδικούν. Πρέπει επίσης να γνωρίζουν πως κάθε λεπτό που περνά ισχυροποιεί την αντίληψη πως θα πρέπει πλέον και η καθαριότητα, όπως πολλοί άλλοι τομείς, να **εγκαταλείψει την αγκαλιά του Δημοσίου** και να ιδιωτικοποιηθεί.

Αυτό δεν ενισχύει, αντίθετα **αποδυναμώνει τον αγώνα** τους. Με τη θερμοκρασία σταθερά πάνω από τους 30° C, στην καρδιά της τουριστικής περιόδου,

και με τον κίνδυνο ανεξέλεγκτων καταστάσεων στη δημόσια υγεία, ο αγώνας τους για να αποκτήσει **κοινωνικά ερείσματα** πρέπει να αλλάξει μορφή και **τρόπους διεκδίκησης**, ώστε να κερδίσει συμμάχους και να έχει την κοινωνία με το μέρος τους.

Τέλος, υπάρχει και ένα **αμείλικτο ερώτημα** γεωγραφικού περιεχομένου: Σε ποιο ύψος σκουπιδιών αποφάσισε η **Πολιτεία να παρέμβει**; Ελπίζω όχι σε αυτό του Ολύμπου!

**Δημάρχου Πυλαίας-Χορτιάτη, αντιπροέδρου της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ*